

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 25 de juliol del 2018 .

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000014/2017 seguida per un presumpte delictes major d'estafa informàtica contra :

- H. D. S. F. nascut el 2 de març de 1971 a Angola, fill de Isaías i de Deolinda, de nacionalitat portuguesa,; és defensat pel lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ;

-X. A. T. nascut el 31 de gener de 1959 a Hospitalet de Llobregat, de nacionalitat andorrana,; és defensat pel lletrat Sr. Joan Carles RAMOS REBOREDO;

És part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLÀ.

És ponent i redactora de la sentència la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara que en el decurs del mes d'abril del 2014, en el marc d'una operació de les conegudes com a "phishing" d'una entitat bancària - consistent en simular la plana web original d'un banc (en aquest cas M.) per induir a error al receptor del missatge, a fi d'obtenir les seves credencials i poder efectuar, sense el seu coneixement ni consentiment, transferències bancàries des dels seus comptes - una persona no identificada i que no es troba a disposició del tribunal, contactà, a través de la xarxa social de contactes "H15", amb H. D. S. F. i X. A. T., proposant-

los de participar en la mateixa, a canvi de rebre la comissió corresponent.

A tal efecte, H. D. S. F. i X. A. T. havien de facilitar a la persona que els contactà, via correu electrònic, un número de compte a l'entitat M. on rebrien transferències, havent ells de retirar seguidament els imports rebuts i, previ descompte la seva comissió del 10%, transferir-los de nou, a través de W. U., vers Malàisia, des d'on s'havien ordenat les operacions.

H. D. S. F. i X. A. T., coneixent l'origen dels diners i amb ànim d'obtenir un benefici patrimonial il·lícit, acceptaren la proposta efectuada.

Així, en data 22 d'abril del 2014, el processat H. D. S. F., es personà a l'entitat bancària M., sucursal del Pas de la Casa, on obrí el compte ADXXXXXXXXXXXX que facilità seguidament al seu interlocutor desconegut. L'endemà, 23 d'abril del 2014, rebé en dit compte, una transferència de 3.000 € ordenada des de Malàisia, la qual havia estat carregada al compte bancari ADXXXXXXXXXXXX titularitat de L. C., SA, sense coneixement ni autorització de la titular del mateix, Sra. L. S. B.. Aquesta transferència fou però finalment retrocedida per la pròpia entitat bancària.

X. A. T., que ja disposava a M., del compte ADXXXXXXXXXXXX- titularitat de A. – X. A. T. – el facilità també a la persona desconeguda que li proposà l'operació, rebent seguidament en dit compte, diverses transferències de diners ordenades des de una IP de Malàisia i carregades sobre varis comptes bancaris de clients de la mateixa entitat, sense el seu coneixement ni consentiment i segons la següent relació:

- en data 10 d'abril del 2014, rebé la transferència de 2.950 € ordenada des de una IP de Malàisia, amb càrrec sobre el compte titularitat de S. Y. R. número XXXXXX (compte rel·ligat als de la mercantil F. M.; SL titularitat de R. C. G. D.), retirant el processat X. A. T. 2.600 € el mateix dia. R. C. G. D. reclama l'import de 2.950 €.

- en data 17 d'abril del 2014, rebé una transferència per import de 2.980 € ordenada des de una IP de Malàisia i que es carregà al compte ADXXXXXXXXXXXX titularitat de M. Q. R., SL; aquesta quantitat fou transferida el mateix dia per X. A. T. a un altre compte de la seva titularitat a la mateixa entitat, i retirat en efectiu en data 22.02.2014; el representant de M. Q. R. S.L, Sr. S. M. R. reclama l'import de 2.980 €;

- en data 23 d'abril del 2014, rebé dues transferències per imports de 2.900 € i 2.990 € ordenades des de una IP de Malàisia i respectivament carregades sobre els comptes titularitat de les mercantils O. I. H., SL i M. Q. R., SL números ADXXXXXXXXXXXX i ADXXXXXXXXXXXX, que foren finalment retrocedides pel banc.

- en data 23 d'abril del 2014, rebé la transferència de 3.000 € ordenada des de una IP de Malàisia i que es carregà al compte bancari titularitat de L. C., SA número ADXXXXXXXXXXXX, la qual fou retrocedida pel banc.

En seguiment de l'anterior, el processat X. A. T. efectuà 3 enviaments de diners vers Malàisia a través de W. U.: un el dia 14 d'abril del 2014 i dos el dia 23 d'abril del 2014, d'imports respectius 2.950 €, 980 € i 2.000 €, enviats a S. H. el primer i a M. R. B. els dos altres.

RESULTANT SEGON : En el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal considera els fets constitutius del delictes major continuat d'estafa informàtica, tipificat i penat a l'article 210 posat en relació amb l'article 208 del Codi Penal, del que són responsables els processats en concepte d'autors i, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se'ls hi imposi a cadascun, la pena de quinze mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, demana que els processats indemnitzin de forma solidària als perjudicats R. C. G. D. i S. M. R. en els imports respectius de 2.950 € i 2.980 €.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional, precisant que els processats diuen que van ser enganyats quan en realitat van voler ser enganyats per obtenir diners ràpidament i fàcilment, despreocupant-se de l'origen dels diners.

RESULTANT TERCER : L'Advocat defensor del processat H. D. S. F. es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, en parcial desacord amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal, precisant que el seu defensat ha estat víctima d'un engany, ja que desconeixia totalment l'origen il·lícit dels fons; que no ha participat en l'estafa informàtica realitzada per persones desconegudes; que no es va arribar a materialitzar cap transferència al compte del seu client i de fet, només va existir un únic intent frustrat de rebre una transferència; que no té cap vincle amb el Sr. X. A. T. ni coneixia a les persones que el van contactar. Per raó de l'exposat, mostra igualment la seva disconformitat amb la qualificació jurídica efectuada pel Ministeri Fiscal, i no havent comès el seu defensat cap delictes, en demana l'absolució, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En l'acte de la vista oral eleva a definitiva la seva qualificació provisional, afegint que el seu defensat només va estudiar fins als 14 anys i no té cap coneixement en informàtica; que va actuar en tot moment amb total bona fe. Altrament i pel que fa a la responsabilitat civil sol·licitada pel Ministeri Fiscal, indica que en cap cas podria ser solidària, ja que la exigida no té relació amb cap operació feta pel seu mandant, que ni tant sols coneix al processat X. A. T..

RESULTANT QUART : El lletrat defensor del processat X. A. T. discrepa parcialment, en el seu escrit de qualificació provisional, amb l'exposició de fets efectuada pel Ministeri Fiscal, en no haver existit cap acord per la comissió d'un fet il·lícit, afegint que si es va obtenir la col·laboració del Sr. X. A. T. va ser a través de l'engany. Precisa que el seu defensat només va tenir coneixement que havia d'intermediar en el cobrament d'unes factures d'un tercer a través del seu compte bancari, i trametre després els diners a aquest tercer, retenint una comissió per ell i res més; que cap coneixement va tenir el

Sr. X. A. T. de l'origen il·lícit dels diners que havien de transitar pel seu compte bancari ans al contrari, va demanar informació i el tercer el va enganyar, donant-li falsa informació sobre l'existència d'una empresa el que justificaria objectivament el cobrament d'unes factures d'un tercer. Entén per tant que els fets no són constitutius de cap il·lícit penal i demana l'absolució del seu defensat.

En l'acte de la vista oral eleva a definitiva la seva qualificació provisional, afegint que en cap moment el seu defensat va voler ser enganyat i que el nivell de diligència exigida al processat ha de ser posat en relació amb la seva formació, pel que no se li pot exigir un nivell mitjà de diligència; que el seu defensat en tot moment confiava en la legalitat de les operacions que feia i si va accedir a efectuar operacions en un àmbit que desconeix, va ser per la situació econòmica desesperada en que es trobava .

CONSIDERANT PRIMER : L'article 210 del Codi Penal disposa que *“El qui, amb ànim de lucre i valent-se d'alguna manipulació informàtica o artifici semblant, realitzi una transferència o disposició no autoritzada que provoqui a una persona un perjudici patrimonial superior a 600 euros, ha de ser castigat amb les penes previstes per l'estafa o per a l'estafa qualificada si es dóna algun dels supòsits dels apartats e) o f) del punt 1 de l'article anterior.”*

En el present cas, cap de les operacions objecte d'acusació ha estat negada pels processats que admeten haver posat a disposició d'una tercera persona, el seu compte bancari, a fi que aquesta hi enviés una certa quantitat de diners que ells li havien de retornar posteriorment per correu, a canvi d'una comissió.

L'únic objecte de controvèrsia és el coneixement de l'origen il·lícit dels diners, per quant tant H. D. S. F. com X. A. T. han negat saber que els imports que rebien als seus comptes provenien d'una manipulació informàtica, més concretament d'una operació de “phishing” i que les transferències que ells rebien es feien sense coneixement ni consentiment dels titulars dels comptes bancaris corresponents.

No obstant, val a dir que tant les operacions de “phishing” d’entitats bancàries com la utilització en les mateixes de diverses persones, per enviar els diners cap a altres països, a canvi d’una comissió i mitjançant empreses d’enviament tipus “W. U.” són en l’actualitat sobradament conegudes pel ressò que en diversos mitjans de comunicació se’n fa.

Ensems, no es pot admetre ni el desconeixement ni l’engany al·legat pels processats sobre la il·licitud de l’operació per ells efectuada, per quant de la prova practicada n’apareix que ambdós s’han situat, quant menys, en una posició de deliberada ignorància sobre l’origen dels diners.

Efectivament, van ser contactats a través d’internet i més concretament d’una pàgina destinada a fer contactes o amistats, per una persona desconeguda per ells, de la que no tenien cap referència, la qual d’immediat i sense més, els proposà, l’operació descrita.

Tot i no conèixer aquesta persona ni tenir-ne cap referència, H. D. S. F. acceptà anar a obrir un compte bancari destinat a tal efecte i X. A. T. facilitar el compte corrent del que ja disposava.

L’operació proposada els havia també, per sí sola, de fer sospitar, doncs ultra la forma en que van ser contactats, és totalment inusual rebre quantitats importants de diners d’una persona totalment desconeguda, sense cap transacció prèvia ni garantia del emissor i del receptor, així com percebre quantitats considerables (comissions d’un 10% de l’import total de la transferència) per tant escassa feina i dedicació, doncs els processats havien simplement i segons ells mateixos han reconegut, de rebre els diners sobre els seus comptes, retirar-los i seguidament enviar-los de nou a través de W. U., prèvia deducció de la comissió pactada.

És clar per tant que en el present cas, els processats que no van efectuar cap gestió per verificar si més no, l’aparença de realitat de l’empresa que els contactava ni de les factures quin cobrament diuen gestionaven, tractaven de guanyar diners

de manera molt ràpida i fàcil, facilitant un compte corrent del que n'eren titulars o persones autoritzades, pels moviments de diners des de fora del Principat i d'origen desconegut, o volgudament desconeguts per part d'ells, a qui tant sol importava la substanciosa comissió que havien de percebre, d'un 10%, havent col·laborat d'aquesta manera de forma totalment voluntària, en el frau informàtic objecte de les presents actuacions.

No es pot tenir en compte les al·legacions efectuades per les defenses dels processats sobre el poc nivell de formació dels seus representats, per quant H. D. S. F. és encarregat des de fa molts anys, d'una empresa del Principat (C.) segons ell mateix declarà (foli 160) i X. A. T. té la seva pròpia empresa, pel que cap d'ells podia ignorar que les operacions efectuades no obeïen al normal tràfic mercantil, havent declarat el propi X. A. T. que el van contactar el mateix dia al matí i a la tarda ja li havien ingressat els diners (foli 245) i que no coneixia ni el nom de l'empresa; només el de la secretaria i el del "jefe" (foli 246) i que tot plegat "li va estranyar perquè normalment ningú regala res"; ensems, H. D. S. F. no digué la veritat al banc quan en ser preguntat a què obeïa la transferència rebuda, va contestar que es dedicava a la venda a través de Internet.

CONSIDERANT SEGON : En el present cas, concorren doncs bé tots els elements constitutius del tipus d'estafa informàtica previst i penat a l'article 210 posat en relació amb l'article 208 del Codi penal: una manipulació informàtica destinada a realitzar una transferència o disposició no autoritzada que provocà en diverses persones, un perjudici patrimonial superior a 600 euros, un nexa causal i directe entre la manipulació efectuada i el perjudici causat, i un ànim de lucre, com a element subjectiu de l'injust, entès com el propòsit del subjecte actiu d'obtenir un avantatge patrimonial correlatiu al perjudici ocasionat.

El delicte s'entén en tots els casos consumat, en haver-se produït el resultat i haver rebut els processats els diners producte de la manipulació informàtica efectivament al seus comptes bancaris i integrat per tant el seu patrimoni, i havent-ne pogut disposar encara que fos momentàniament, en haver

el banc posteriorment retrocedit els imports corresponents, el que tindrà efectes únicament a nivell de la responsabilitat civil.

CONSIDERANT TERCER : Del delictes major d'estafa informàtica en són responsables, en concepte d'autors, els processats H. D. S. F. i X. A. T., per haver realitzat personalment els fets punibles, en aplicació dels articles 20 i 21 del Codi Penal, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Pel que fa a X. A. T., s'aprecia continuïtat delictiva atenent la pluralitat d'accions per ell efectuades i de conformitat amb el què disposa l'article 59 del Codi Penal.

CONSIDERANT QUART : Pel que fa a la fixació de la pena i de conformitat amb el què disposa l'article 56 del Codi Penal, el tribunal tindrà especialment en compte la manca d'antecedents dels processats, el penediment mostrat davant del Tribunal i la seva concreta situació personal, per tot el què procedirà imposar a H. D. S. F. una pena de deu mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la pena de tres anys, i a X. A. T., una pena de quinze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de tres anys.

CONSIDERANT CINQUÈ : El responsable penalment ho és també civilment per tot el què de conformitat amb el què disposen els articles 90 i ss. del Codi Penal, procedeix declarar la responsabilitat civil de X. A. T., el qual haurà d'indemnitzar :

-El Sr. R. C. G. D., en la quantitat reclamada de DOS MIL NOU-CENTS CINQUANTA EUROS (2.950 €);

-El Sr. S. M. R. en la quantitat reclamada de DOS MIL NOU-CENTS VUITANTA EUROS (2.980 €).

No procedeix donar lloc a la declaració de responsabilitat civil solidària junt amb X. A. T., de H. D. S. F., com ho sol·licita el Ministeri Fiscal, per quan, tot i formar part de la mateixa operació de "phishing", no ha quedat acreditat cap coneixement ni relació entre ambdós per cometre els fets delictius, no havent

ocasionat, el fets comesos per H. D. S. F., cap perjudici reclamat en el marc de la present causa .

CONSIDERANT SISÈ : De conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, els processats han de ser condemnats al pagament solidari de les despeses processals causades.

CONSIDERANT SETÈ: Tenint en compte les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

1)Condemnar H. D. S. F. com autor d'un delictes major d'estafa informàtica, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena DEU (10) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍÓ DE LA CONDEMNÀ DE TRES (3) ANYS, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

2)X. A. T., com autor d'un delictes major continuat d'estafa informàtica, a la pena de QUINZE (15) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSÍÓ DE LA CONDEMNÀ DE TRES (3) ANYS.

I en concepte de responsabilitat civil, X. A. T. indemnitzarà a :

-El Sr. R. C. G. D., en la quantitat reclamada de DOS MIL NOU-CENTS CINQUANTA EUROS (2.950 €);

-El Sr. S. M. R. en la quantitat reclamada de DOS MIL NOU-CENTS VUITANTA EUROS (2.980 €).

3) Imposar a ambdós processats, al pagament solidari de les despeses processals causades.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què

disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho manem i signem.